

Ιερισσού Θεόκλητος: Ο σημερινός Χριστιανισμός αρνείται να δοκιμάσει την πίκρα του περιφρονημένου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Στις 26 του μηνός Ιουλίου η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της εκ Ρώμης καταγομένης Οσιομεγαλοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής, η οποία περί το τέλος του 2ου αιώνας μ.Χ. απετμήθη την κεφαλή της υπέρ Χριστού του Θεού, μαρτυρήσασα κατά τους χρόνους των Αυτοκρατόρων Αντωνίνου Πίου και Μάρκου Αυρηλίου. Λαοφιλής Αγία, λόγω και της Μοναχικής της ιδιότητας αλλά και του γεραρού κηρύγματος περί της Θεανθρωπότητας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, επί αιώνες τιμάται από το Χριστεπώνυμο Πλήρωμα

και η μνήμη της ημέρα με την ημέρα αυξάνει περισσότερο.

Άλλωστε ο Λαός του Θεού τη θεωρεί μεγάλη προστάτιδα της οράσεως του ανθρωπίνου οργανισμού, Εκείνη που προστατεύει και θεραπεύει τους σωματικούς μας οφθαλμούς, λόγω του θαύματος που επετέλεσε στον Αυτοκράτορα Αντωνίνο, όταν εθεράπευσε τους οφθαλμούς του, δίδοντάς του και πάλι το φως που ο ίδιος έχασε επιβάλλοντας στην Οσία φρικτό Μαρτύριο μέσα σε λέβητα με κοχλάζοντα πίσσα και λάδι.

Έτσι την Παραμονή της Εορτής, Σάββατο 26η Ιουλίου 2026, στις 7:30 το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ επεσκέφθη την πανηγυρίζουσα Ενορία Αγίας Παρασκευής Κάτω Σταυρού, οπού διακονεί ο εκλεκτός και αγνός λευίτης Αιδ. π. Κωνσταντίνος Ισαακίδης, πνευματικό ανάστημα του ιδίου και χοροστάτησε στον Πανηγυρικό Εσπερινό πλαισιούμενος από τους Παν. Αρχιμ. π. Δωρόθεο Ζέρβα, Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως, π. Χρύσανθο Σαββίδη, π. Δημήτριο Αργυριάδη, π. Εφραίμ Τσόλη και π. Νικόδημο Κωτινούδη, ως και τον πολιό Εφημέριο της Ενορίας του Άνω Σταυρού Αιδ. Πρωτ. π. Αθανάσιο Βουρνίτη. Πλήθος Λαού κατέκλυσε τον Ιερό Ναό, που ανακαινίζεται εξ υπαρχής με άοκνες προσπάθειες του Επισκόπου και πολλή εργασία και κόπους καθημερινούς τόσο του π. Κωνσταντίνου, όσο και του περί αυτόν εκλεκτού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και των πνευματικών του τέκνων.

Το κήρυγμα διακόνησε ο Ιεροκήρυξ – Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως π. Δωρόθεος, ο οποίος αναφερθείς γλαφυρότατα στα μαρτύρια της Αγίας Παρασκευής και την ομολογία της, στάθηκε και ερμήνευσε πρακτικά και θεολογικά από τα στιχηρά των αποστίχων της Ιεράς της Ακολουθίας της τη φράση του υμνωδού: “Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστόν, ὀλοψύχως ποθήσασα...”, δηλαδή, αναφέρθηκε στον ατελεύτητο πόθο της Αγίας για τη συγκλονιστική μετοχή της στη ζωή του Χριστού μας, μετοχή την οποία απόλαυσε με όλη της την ψυχή, με την καθαρότητα του σώματος και του πνεύματός της, με την άμωμη και γεμάτη λαμπρότητα βιοτή της και την ομολογία της για το πρόσωπο το θεανδρικό του Χριστού μας.

Κατόπιν ο ομιλητής έθεσε το ακροατήριο μπροστά από το ρητορικό ερώτημα πως ο σημερινός δικός μας πόθος για το γλυκύτατο πρόσωπο του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εκφράζεται, είναι ειλικρινής; Είναι πραγματικός; Και πώς χειροπιαστά διαφαίνεται; Μίλησε στο σημείο αυτό για πόθο ανίερο, πόθο γήινο, πόθο υλικό και σαρκικό, πόθο διαστροφής και διαφθοράς, τον οποίο δυστυχώς ζούμε πολλοί από εμάς, σε αντίθεση με τους αγώνες και τις θυσίες της Αγίας όπως αυτές πήραν σάρκα και οστά στη Ρώμη. Εντύπωση προξένησε η φρασεολογία του π. Δωροθέου

που παραλλήλισε την τότε Ρώμη με “Βαβυλώνα”, στα σπλάγχνα της οποίας πλεόναζε η αμαρτία και διαφέντευε η διαστροφή της ανθρώπινης υπόστασης. Τα κύματα όμως αυτής της κοσμοχαλασιάς η Αγία τα αντιμετώπισε με επιτυχία. Απέστρεψε το πρόσωπό της από την τρικυμία της διαφθοράς που πολέμησε. Αντιμετώπισε τη μοναξιά και την ορφάνια, επενδύοντάς τες με τη παρουσία του Χριστού. Απελάκτισε το χρήμα και το μετέτρεψε σε αιτία χαράς και στηριγμού των αναγκεμένων της εποχής της. Και τέλος, τον ποταμό του αίματος του μαρτυρίου της τον προσέφερε ως ευκαιρία αναβαπτίσεως του τότε ειδωλολατρικού κόσμου στα νάματα του Χριστού!

Προ της Απολύσεως εσχηματίσθη πομπή, υπό τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Βόλβης, και πραγματοποιήθηκε Λιτάνευση της Θαυματουργής περίπυστης Εικόνας της Αγίας ανά τις οδούς του Σταυρού, την οποία έφεραν στους ώμους τους στρατευμένα παιδιά μας από την Α΄ Ταξιαρχία Αλεξιπτωτιστών – Καταδρομών Ρεντίνας, στην οποία όλος ο Λαός και οι παραθεριστές της φημισμένης αυτής λουτροπόλεως της Θεσσαλονίκης, που ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη Ιερισσού, συμμετέχοντας δοξολόγησαν την Προστάτιδα του Τόπου. Επικεφαλής του Λαού ο Δήμαρχος Βόλβης κ. Διαμαντής Λιάμας, ο Υποδιοικητής της Α΄ Ταξιαρχίας Καταδρομών – Αλεξιπτωτιστών Ρεντίνας Συνταγματάρχης κ. Κωνσταντίνος Αθανασίου, ο Διοικητής της Τροχαίας Ασπροβάλας κ. Κωνσταντίνος Χαλκίδης, ο Υποδιοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Σταυρού Πυρονόμος κ. Αθανάσιος Τζουβελέκης, οι Αντιδήμαρχοι Βόλβης κ.κ. Θεόδωρος Ιορδανίδης, Πασχάλης Δεληβασίλης, Παναγιώτης Επιτρόπου, Απόστολος Καρακίτσος, Γεώργιος Παναγιωτίδης, Ραφαήλ Αμανετίδης, Νικόλαος Πανταζίδης, Χρήστος Γκολιδάκης και κα Κυριακή Τσουραλάκη, η Πρόεδρος του Σταυρού κα Όλγα Μπλεμπιτζόγλου, η Πρόεδρος του Άνω Σταυρού κα Θεοφανώ Μαργαρίτου και ο Πρόεδρος της Απολλωνίας κ. Δημήτριος Χαρπουσάνης, η Αντιδήμαρχος και Εκπρόσωποι από το Δήμο του Κρούσεβατς της ομόδοξης Σερβίας, καθώς και Μέλη του Πολιτιστικού Συλλόγου της πόλεως κ.ά.

Το Ιερό Αναλόγιο ετίμησε, πέραν του οικείου Ιεροψάλτου και ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Καθεδρικού Ναού της του Θεού Σοφίας Θεσσαλονίκης κ. Στυλιανός Ζαχαρίου, Καθηγητής Βυζαντινής και Παραδοσιακής Μουσικής, στον οποίο ο Σεβασμιώτατος έχει αναθέσει τη Διεύθυνση της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της υπ’ αυτόν Ιεράς Μητροπόλεως, μαζί με εκλεκτούς συνεργάτες του.

Την Κυριώνυμο Ημέρα της Εορτής ο Κυριάρχης Επίσκοπος προέστη του Όρθρου και της Πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας στο πλήρως ανακαινισμένο Ιερό Παρεκκλήσιο της Αγίας Παρασκευής Αρναίας, που περικοσμεί το ομώνυμο άλσος της Πόλεως. Μέσα στον πολυφροντισμένο από τον Προϊστάμενο του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας Παν. Αρχιμ. π. Παΐσιο Σουλτανικά, τον συνεφημέριό του Αιδ. Οικ. π. Γεώργιο Τρικκαλιώτη και το δυναμικό περί αυτούς Εκκλησιαστικό Συμβούλιο γιορτάστηκε σε κλίμα πανευφρόσυνο και πληρωμένο με τη Χάρη και τη Χαρά της Αγίας η επίσημη Πολιούχος της Αρναίας.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν παραλλήλως με τους Εφημερίους οι Παν. Αρχιμ. π. Αμφιλόχιος Χάϊτας και π. Νικόδημος Κωτινούδης. Και εδώ πλήθος Λαού υπερεπλήρωσε τον αναπαλαιωθέντα Ναό, που αποτελεί παραλλήλως και κέντρο μνήμης της ιστορικής πορείας της Πόλεως και της Περιοχής που τον φιλοξενεί. Επικεφαλής του Λαού ο Βουλευτής Χαλκιδικής κ. Ιωάννης Γιώργος, ο τ. Υπουργός και Δήμαρχος κ. Χρήστος Πάχτας, ο Αντιδήμαρχος κ. Νικόλαος Αυγερινός, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ιωάννης Κέκερης, ο Πρόεδρος του Λιμενικού Ταμείου κ. Αστέριος Τζιτζιρίκας, η Πρόεδρος της Αρναίας κα Ειρήνη Γιαννούση, η Δημοτική Σύμβουλος κα Ευγενία Γιαννούση, ο Πρόεδρος του Παγχαλκιδικού Συλλόγου κ. Ιωάννης Κοτσάνης κ.ά.

Τον θείο λόγο εκήρυξε κατά την Ευχαριστιακή Σύναξη ο οικείος Μητροπολίτης, ο οποίος αφού αρχικώς παρουσίασε συνοπτικώς τη βιοτή και το Μαρτύριο της Αγίας, παρετήρησε αναφερόμενος σε λεπτομέρειες του Μαρτυρολογίου Της ότι τελικώς όποιος ζει την Αλήθεια και δικαιωματικά κηρύττει την Αλήθεια στον κόσμο πληρώνει ακριβές τίμημα, που εν προκειμένω για την Αγία μας έφθασε μέχρι και του σημείου με το αίμα Της να προσυπογράψει αυτό Της το τόλμημα.

Στο σημείο αυτό επέλεξε να θέσει στο στόμα της Αγίας τη φοβερή φράση του Αποστόλου Παύλου από την προς Γαλάτας του Επιστολή: "...ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω", δηλαδή, "...εγὼ φέρω στο σώμα μου τα σημάδια των πληγών, τις οποίες υπέστην για τον Κύριό μου Ιησού. Και οι πληγές μου αυτές είναι η απολογία μου" (Γαλ. στ' 17). Και πράγματι, συνέχισε ο Επίσκοπός μας, όταν ο Θεϊός Παύλος εκστόμιζε τα λόγια αυτά, το κορμί του ήταν σημαδεμένο με τις ταλαιπωρίες και τα βάσανα του Αποστολικού του έργου. Άλλωστε πόσα δεν υπέφερε χάριν της διαδόσεως της πίστεως στον Χριστό: ναυάγια, φυλακίσεις, μανιασμένες διώξεις από εχθρούς και ψευδαδέλφους, ραβδισμούς και διώξεις από πόλεως εις πόλιν. Κι όμως αυτά για τον

ουρανοβάμωνα Ταρσέα, όπως και για την Αγία Παρασκευή ήταν διάσημα που χαίρονταν να τα επιδεικνύουν, όπως ακριβώς οι γενναίοι που τραυματίζονται στις μάχες και έπειτα στεφανώνονται με τη στοργή του Έθνους και τη λατρεία του Λαού!

Κατέληξε δε ο Σεβασμιώτατος ως εξής: «Σήμερα οι Χριστιανικές Κοινωνίες όχι μόνο δεν διαθέτουν ένα τέτοιο ηρωικό πνεύμα, αλλά με την παθητική τους στάση απέναντι στο σημερινό κοσμοείδωλο αρνούνται επιδεικτικά να δεχτούν τον καταγιισμό της ειρωνείας του κόσμου για χάρη του ονόματος του Χριστού. Ο σημερινός Χριστιανισμός αρνείται να δοκιμάσει την πίκρα του περιφρονημένου για το όνομα του Χριστού και κυρίως αρνείται να φέρει τον ονειδισμό του Χριστού που είναι συνεπακόλουθος του Σταυρού Του. Αυτού του τύπου ο αποδυναμωμένος και απονευρωμένος Χριστιανισμός, ο γνώριμος στις καταναλωτικές κοινωνίες του αιώνα μας δεν μπορεί να έχει σχέση με τον Χριστιανισμό των πρώτων Χριστιανικών αιώνων, με του Παύλου τα αισθήματα, με της Αγίας Παρασκευής το φρόνημα, με το θυσιαστικό πνεύμα της αρχαίας Εκκλησίας! Η καλοπέραση και ο ατομισμός όταν μπαίνουν μπροστά μετατρέπουν και τη πίστη σε ανέξοδη φλυαρία, παρέχοντας την ψευδαίσθηση μιας δήθεν προοδευτικής παρουσίας της Εκκλησίας στον σύγχρονο κόσμο. Δυστυχώς αυτές οι επιλογές δεν είναι παρά μιά παραχάραξη της γνήσιας μορφής του Χριστού και προδοσία του έργου Του! Χαρακτηριστικά μιας νωχέλειας και ενός συμβιβαστικού πνεύματος που προωθείται σήμερα από την επάρατη εκκοσμίκευση του ορθοδόξου πνεύματος και της υποταγής των εσώψυχων δυνάμεων των Χριστιανών στο θέλημα του συμφέροντος και του κόσμου. Αν έχει να μας πει κάτι σήμερα η Αγία Παρασκευή είναι πως πρέπει να ντυθούμε με πνεύμα θυσίας και να πυργώσουμε την πίστη μας επάνω στους ιδρώτες και τα αίματα της ομολογίας μας, ότι ζούμε από τον Χριστό, με τον Χριστό και για τον Χριστό προσφέρουμε, αν χρειαστεί, τα πάντα! ».

Το Ιερό Αναλόγιο ετίμησε με την Βυζαντινή του τέχνη ο Πρωτοψάλτης του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας και Καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής κ. Βασίλειος Κοκαλιάρης, συμπαραστατούμενος από τον Πρόεδρο των Ιεροψαλτών και Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Ιωάννη Κέκερη και τους Λαμπαδαρίους του Μητροπολιτικού Ναού κ.κ. Κωνσταντίνο Πνευματικό και Πέτρο Κοτρότσιο.

Μετά την Απόλυση ευλογήθηκε το παραδοσιακό – πατροπαράδοτο Κουρμπάνι, το οποίο προσφέρθηκε προς ευλογία των πανηγυριστών.

